

Anden næstformand (Erlendsson):

Man diskuterer ikke med formanden!

Melchior (CD):

Undskyld. Jeg gav kun en undskyldning, jeg diskuterede ikke.

Må jeg til hr. K. J. Mortensen sige, at jeg har noteret mig hans indrømmelse af, at der kun var tale om en formel ændring, hvor han i sit første indlæg misinformerede tinget om, at vi havde vendt rundt på en tallerken – det betyder knageme på dansk: skiftet standpunkt. Nu har jeg altså udvalgsformandens og den socialdemokratiske gruppesekretærs indrømmelse af, at han tog fejl i første omgang, og det synes jeg er helt i orden. Hvad min gruppeformand har gjort, synes jeg han skulle diskutere med denne. Hr. K. J. Mortensen ved, at han ligger på sit smertens leje i øjeblikket, og jeg kan slet ikke fatte, at han gider ulejlige tinget med sådanne formelle bagateller.

Gerit Petersen (SF):

Jeg skal kort redegøre for vores holdning til de forslag, som hører hjemme i den pulje, vi arbejder med for øjeblikket.

For det første forslaget om statstilskud til produktudvikling. Vi finder, at det er et ganske spændende initiativ, der her er taget, og at der må kunne komme noget positivt ud af det. Det var et initiativ, der også burde tages, selv om der ikke havde været en arbejdsløshedssituation. Jeg har set, at der er nogle, der mener, at det er noget, som storkapitalen i ganske særlig grad vil profitere af. Jeg har en anden opfattelse, baseret på bemærkningerne til lovforslaget. Jeg vil godt citere fra bemærkningerne til § 3:

»Det er et vilkår for ydelse af tilskud, at ansøgeren kan sandsynliggøre, at produktudviklingen vil få væsentlig beskæftigelsesfremmende, eksportfremmende eller importkonkurrerende virkning.«

Det synes vi er rigtige kriterier at gå ud fra, og vi går ud fra, hvis forslaget bliver vedtaget, at det så virkelig, som det siges her, vil være disse kriterier, som lægges til grund for bevilning af ansøgninger. Videre står der:

»Projektforslagene må endvidere sandsynliggøre en lønnende afsætning, efter at udviklingsarbejdet er gennemført med delvis statslig finansiering.«

Og så kommer der noget, som jeg synes er meget afgørende:

»På den anden side vil man søge at undgå at yde støtte til projekter, hvor de økonomiske fordele for virksomheden er så sikre, at projekterne kan ventes gennemført også uden statslig støtte.«

Netop det sidste opfatter jeg på den måde, at det ikke vil være de meget velkonsoliderede foretagender, som har midler nok til produktudvikling og til projekter af denne art, som i første række vil nyde godt af denne lov. Det vil netop være de virksomheder, for hvem det er en risiko at gå i gang med produktudvikling. Jeg vil håbe, at ministeren kan bekræfte dette. For under de forudsætninger mener jeg egentlig, at det er en lovgivning, vi har haft brug for og ville have brug for, også selv om beskæftigelsessituationen ikke havde været, som den er for øjeblikket. Det er meget vigtigt, at vi ikke sækker agterud i spørgsmålet om fornyelse af industriprodukterne, og hertil kan en sådan ordning bidrage.

Hvad angår det andet forslag, som er fremsat af regeringen, om lån til håndværk og mindre industri, så er vi vist tidligere stødt på sådanne forslag, og vi har støttet dem fra vores side. Det agter vi også at gøre i dette tilfælde.

Det tredje forslag fra regeringen derimod, om priserne, er i virkeligheden, skal vi sige en lille vissen blomst fra indkomstpoltikkens ukrudtshave. Den er ikke særlig imponerende, denne blomst eller tidsel, og den vil måske ikke få nogen som helst praktisk betydning, det skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg kan bare se, hvad tendensen og meningen med den er, nemlig at man ligesom vil bakke arbejdsgiverne op, når det drejer sig om at sige nej til lønkrav, medmindre disse er hjemlet i gældende overenskomster. Det mener vi må være en sag mellem arbejdsgiverne og de faglige organisationer; det er noget, som staten ikke skal blande sig i, heller ikke selv om det sker på denne i virkeligheden ret forvirrede maner. Derfor vil vi vende os imod dette prislovsforslag, og vi vil stemme imod det, når det kommer til afstemning.

Der er to forslag, som er kommet fra anden side. Der er for det første det kommunistiske forslag om importregulering. Se, hvis man havde stillet et forslag, som gik på indførelse af hårde kvantitative importrestriktioner, som det hedder i det fine sprog, så ville vi have modsat os forslaget. Importregulering i, skal vi sige nationaløkonomisk betydning – sådan som polit'erne anvender ordet, og jeg forstod på